

Тоз който падне,
в бой за свобода
Той не умира!

Народен ПОДЕМ

Шумен
1 юни
1949 год

Брой 36
Год. II
Цена 6 лв.

Вечна слава на
падналите за
народна свобода,
за вечна дружба
между българския
и съветски народи!

ОРГАН НА ОКОЛ. КОМИТЕТ НА ОФ И ГРАДСКИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

2 юни, ден на клетва пред жертвата на борците за народна свобода

Денят 2 юний, в който безсмъртния певец революционер на нашата народна свобода, Христо Ботев загина в неравна борба със султанските орди на загниващия турски феодализъм, се превръща в ден, на който нашият народ се прекланя пред великата жертва както на Ботева, така и на всички борци срещу буржоазно-капиталистическото и фашистко господство — от Владейските герои паднали в борбата срещу агентите на германския империализъм, оглавявани тогава от Фердинанд Сакс Кобурготски, от безсмъртния подвиг на септемврийските, деветоюнски и априлски герои — мъченици, до онези предни борци, които в жестока борба с монархо-фашистките злодеи, наемници на Хитлер, сложиха главите си пред зарята на нашата народна свобода преди 9 септември 1944 г. На тази дата обаче, ще бъдат чествувани и онези герои, които в двете фази на Отечествената война загиваха при преследването на фашисткия звяр до неговата бърлога. Ще бъдат чествувани и онези славни граничари, които загиваха в защита на националната независимост и суверенитета на нашата родина срещу посегателствата на наемните империалистически оръдия. На този ден трудещите се и учащите се, ще се преклонят и пред незабравимите Димо, Цвята и Мара, които бяха избити на погребите през 1933 год. от фашистките садисти през тъй наречения „Народен блок“, начело с демократи и гичевисти — възпитаните поклонници на западната демокрация. На този ден, трудещите се и всички антифашисти, борци срещу фашизма ще дадат тържествена клетва да не пощадят сили за разгромяването и на последните реакционни гнезда, да носят високо знамето на Отечествения фронт, начело с славната Благоева — Димитровска Партия — БКП, да бъдат винаги будни на поста си в защита на завоеванията на славното народно въстание на 9 септември, да бранят като зеницата на око си мирното социалистическо строителство и да възпитават поколенията на ненавист срещу подпалвачите на нови войни — империалистите, начело със САЩ, на любов към Великия Съветски съюз — нашия двоен освободител, към всички трудещи се в целия свят, борящи се и понасящи скъпи жертви в борбата с дивашката тирания на фашистките наследници в капиталистическия свят.

Вечна слава и поклон пред жертвата на борците загинали на фронта на класовата борба и на нашата национална свобода, за победата на социализма за слава на нашата Народна Република!

А. Виденов ДА СЕ УЧИМ ОТ ВЕЛА

След Септемврийското въстание 1923 год. др. Вела Пискова беше уволнена от град Бяла Слатина където беше гимназиална учителка, а другаря й Пеню Писков беше емигрирал в Югославия понеже имаше присъда от 12 години и половина като ръководител на Септемврийското въстание.

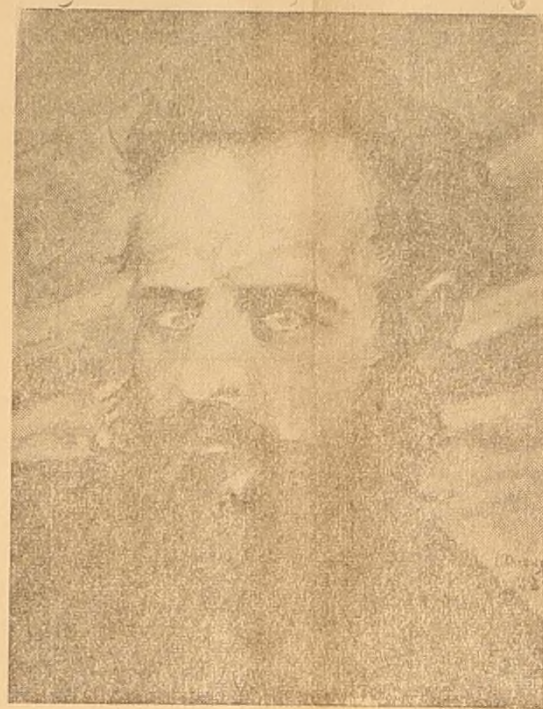
Дошла в Шумен, тя веднага се залови с организационното изграждане на нелегалната БКП. Др. Вела зае отговорния пост секретар на окръжния комитет на БКП, но тя не забравяше да се грижи и за подрастващите кадри на партията — младежите. Тя се залови с жар за изграждането на маркс-ленинските кръжоци. Мнозина от сегашните дейци на Отечествения фронт членове на БКП, получили своята идейно-теоретична подготовка в нелегалната школа на др. Вела. Тогава нямаше сегашната богата марксистка литература. Комунизма се учеше по „Политическа икономия“ от Богданов, по „Азбуката на комунизма“ и по Историческия материализъм“ от Бухарин, но Вела всякога намираще начин да даде едно задълбочено и п. развилно за времето си осветление на поставените теоретически проблеми в тези книги. Всичко което казваше Вела, авторитетно, оно-

ва което Вела говореше се възприемаше като безспорно. Вела беше учителка, тя беше специалистка по физика и математика, тя свиреше на цело, на дигулка, тя се интересуваше от въпросите на литературата, белетристиката, изкуството, философията, тя се занимаваше сериозно с икономическите и философски проблеми, тя беше пълноценен, широко надарен и с широка култура и всеотдайни интереси безкрайно предан на делото и честен политически ръководител на славната Благоева Партия — БКП.

Когато поради провала през декември 1924 год. трябваше да мине в нелегалност, Вела категорично е заявила, че тя жива няма да се предаде на фашистките палачи. Разярените главатари на Цанковата полиция когато разбраха, че Вела се е изплъзнала от ръцете им побесняха. Тогава славния околйски началник — развратния деветоюнски бандит Александър Куцаров, окръжния управител Н. Тарканов и пристава Волос състиснати зъби и побеснели от ярост псуваха непрекъснато и с безпозволен цинизъм, отговарящ на менталитета на деветоюнските фашистки псета, се гавреха с името на великата героиня, със светинята на труде-

щите се в гр. Шумен и околността, с безстрашния секретар на БКП — др. Вела. Те изпращаха един след друг своите агенти да търсят Вела, правяха множество обиски в квартирите на комунистически дейци и всякога се връщаха още по-вече побеснели от ярост, че не им се отдала да намерят търсения опасен конспиратор.

През март 1925 г. ние научихме в затвора, че др. Вела след няколко часово сражение е била убита в гр. Русе, че тя е била подло предадена, че тя се е отбранивала до последния куршум на своите два пистолета от фашистките злодеи. Всички политически затворници в затвора наведоха глава, а мнозина между тях и др. Пеню Писков, се просълзиха. Дълбока скръб беше обхванала всички, всички разбираха голямата загуба, която понесе партията на Благоева, но като че всички се заклеха, че жертвата на Вела — нашата безстрашна учителка ще ни служи за знаме в тежката борба която предстояше на БКП и Комсомола в България срещу деветоюнския фашизъм. Името на Вела стана наистина знаме, което беше понесено от поколение, на поколение което знае, че беше забитона 9 IX. върху погваленния труп на фашизма; името на Вела е знаме, което се но-



МОЯТ БОТЕВ

Рис. худ. Гиню Писков

А ВГУСТ!

На 26 юни 1942 година фашистките палачи разстреляха в София, заедно с още двадесетина негови другари, любимец и водач на шуменската ремсова и комсомолска младеж, героя от защитата на Мадрид, смелия парашутист, безкрайно предания и честен син на работническата класа у нас др. Август Д. Попов. Кой не си спомня Август в годините на фашисткия терор до 1933 год? Кой не се прекланя пред предаността и твърдостта, умени-

ето, организационния похват и теоретическата подготовка, които още на тези млади години проявяваше др. Август? Той умееше правилно да съчетава нелегалната с легалната работа и бидейки студент по право Август всякога поддържа-ше живи връзки с работническата и селска младеж, на която стана учител, организатор и знаме в борбата срещу фашистката тирания. Скромен и непретенциозен, умен и широко надарен, пръв ученик в гимназията Август още в тези си ранни години се очерта като безспорен и от високо качество болшевишки ръководител.

Фашистката полиция го дебнеше. Долгивата банда през време на провала през 1933 г. положи всички усилия да залови опасния конспиратор — секретаря на Комсомола, организатора на наборните и антивоенни комитети в фашистката войска, пламенния борец, но не успя. Тогава Август получи първата заочна смъртна присъда. Но безстрашния Август получи своето бойно кръщение и по нататък под стени на Мадрид в между народната бригада, за да завърши своя честен революционен живот от куршума на фашистките палачи в своята скъпа Родина, за освобождаването на която той отдаде целия си живот и в зарята на нейното освобождение от фашисткото робство.

Вечна слава на верния вожд на трудещата се младеж от Шумен и околността др. Август Попов!

А. Виденов

си от младото поколение във величавата борба за построяване на социализма; името на незабравимата Вела зове нас, нейните ученици и всички борци срещу фашизма на безпощадна борба и зорка революционна бдителност срещу останките на фашизма.

Вечна слава на безсмъртната героиня др. Вела!

Спомени за Гиню Писков

След деветоюнския преврат 1923 г. БКП взема бърз курс към подготовката на всенародно въстание. Започна силно раздвижване на партийни организации. В началото на м. септември бях се случил в с. Н. Козлево, Н. Пазарско. Там в среща с партийни другари между които беше и водача на септемврийското въстание в с. Ник. Козлево др. Гроздан Георгиев Узун (студент по медицина, загинал геройски в сражение с Цанковите банди), в разговор с него разбрах, че цялата партийна група, заедно с добруджанската организация е готова вече за въоръженото въстание. Той ме натовари да предам на окръжния к-т на БКП — Шумен решението на организацията в селото, че те са готови за въстание и за да ме убеди в това пожела да направи една пробна мобилизация за да види готовността на селяните в с. Н. Козлево и околните села.

Аз отклоних това негово желание, като неудобно, обаче му казах, че ще предам поръчението му до окръжния к-т на Партията. Това беше на 10 септември 1923 год.

На 18 или 19 септември ми съобщиха да се срещна с др. Гиню Писков. Срещата се състоя. Той ми съобщи, че носи важно нареждане от ЦК на Партията, и ще трябва да събера на едно заседание още на другия ден всички неарестувани партийци. Ние определихме място за събирането местността „Бузлуджа“ под колониите „Висока поляна“.

На уречения час всички поканиени се отзоваха. Аз трябваше да се явя пръв на местото, за моя голяма изненада, там освен Гиню Писков срещнах и др. Боян Българанов (днес генерал), който до тогава беше в Съветска Русия. Обясни ми, че е натоварен като ръководител на септемврийското въстание, което ще трябва да ръководи в нашия край, за 23 септември. На всички присъстващи се възложиха задачи.

Гиню Писков замина неизвестно за къде. На другия ден станаха нови арести. Една голяма част бяхме арестувани. Решенията взети за града се провалиха. На 23 септември не можахме да нападнем участъ-

ците и освободим арестуваните наши другари.

След септемврийското въстание получи се нареждане да влезем във връзка с избягалите наши другари, намиращи се из горите и да ги отведем в гр. Варна, от където ще заминат за Съветска Русия. Такива бяха Гиню Писков и Стойчо Мирчев от село Мадара, починал (водач на въстанието село Мадара) Напразни бяха усилията да мога да науча от майката на Гиню Писков, къде той се укрива. Въпреки моите настоявания тя не откри ваше, като ми каза, че на хлапак аз не се доверявам. След това я склоних, и ми даде адреса му. Той се укриваше в село Кара-ач, Варненско и живееше под псевдонима Георги Петров.

Заминах веднага за там, срещнах се и казах, че трябва да го отвеждам за Варна.

Там работеше като работник на един канал, който се копаше край селото. Същата вечер заминах за Варна и го предадох на определения другар, с когото имахме уговорена среща в тогавашната кооперация „Освобождение“. На другия ден се върнах и се срещнах с др. Стойчо Мирчев, който се укриваше в гората край село Марково. Също и него отведох в гр. Варна. Те не можаха да заминат за Съветска Русия. Дълго време се укриваха в града. След дадената амнистия Гиню Писков се завърна в гр. Шумен, обаче, не можа да живее тук и тряваше да замине за София. Там го свариха събитията през 1925 г. Той и много други намериха смъртта си в дирекцията на полицията, където бяха живи изгорени.

Но, врагът не можа да спечели нищо от това. Техните редици бяха запълнени с хиляди нови борци, които се въздущевляваха от техните подвизи и продължиха подетата от тях борба, до окончателното събаряне на прогнилия монархизъм и капиталистически строй и днес строят основите на новата социалистическа Народна република България.

Вечна слава на загиналите в борбата.

М Халачев

Програма за тържествата на 1 и 2 юни

Деня на Ботева и падналите в борбата против фашизма — 2 юни ще бъде чествуван както следва:

На 1 юни вечерта ще се проведе тържествена заря, съвместно с народната войска. На зарята ще излезат организирано бойците против фашизма, съвместно с единните оф организации от кварталите. Зарята ще започне в 20.15 часа. Ще произнесе слово др. полк. Цонев.

На 2 юни 14 ч. ще се направи посещение от гру-

па бойци на децата в общежитието „Тодор Петков“.

Същия ден 16 ч. след обед ще се състои походно шествие до лобното място на убитите курсисти с участието на всички политически и масови организации, учащи се, начело с Учителския институт. Ще бъде произнесено слово от директора на Учителския институт др. Христо Хинов и ще се положат венци.

Иван Кръстев Ивански

В безкрайната редица на многото герои, загинали за великото народно дело, особено ярко блести със своя дух, воля и преданност към движението др. **Иван Кръстев Ивански**.

Иван Кръстев пое пътя на тежката народна борба още в маркс-ленинските кръжоци на шуменската гимназия и бързо израства като предан борец на РМС.

Отличен организатор, той скоро става известен на фашистката полиция. И в 1934 год., когато стана провала в организацията, той биде арестуван в Шуменската инспекция на полицията и въпреки зверската инквизиция, неговите здраво стиснати устни не изрекоха предателска дума.

След затвора, Ив. Кръстев замина за София, където стана студент по право.

Не след много др. Ивански стана деловодител на ЦК на РМС и технически уредник на нелегалния вестник „Младежка искра“.

В 1940 год. др. Ивански попадна с куп нелегални материали в ръцете на полицията. Но с своята твърдост пред врага той не допусна образуването на съдебен процес и бива интерниран в с. Рибарица.

След шестмесечно престояване в лагера, той се връща с много сили и воля за работа-работа в която той се хвърли с всички си жар и упоритост.

Виждайки в неговото лице голям организатор и масовик, Централния комитет го изпраща като свой пълномощник в разбитата Плевенска организация.

Тук Ивански е в своята стихия. Той обикаля села, казарми и работилници и

успява за кратко време да закрепил организацията.

Младежта от Плевенския край беше влюбена в него знаейки го под името Антон. Всички там го познаваха, за него всички врати бяха отворени.

Но, врагът не спеше. Той добре беше разбрал, че Плевенския край е намерил своя прекрасен ръководител и организатор. И затова, полицията го търсеше под дърво и камък.

Моого пъти др. Ивански се изплъзва от ръцете й, но най-после беше заловен.

Като арестант, той беше подложен на жестока инквизиция, каквато само гестаповците в нас можеха да измислят.

Но Ивански остана до край твърд. На всички зададени въпроси той отговаряше „НЕ“.

И въпреки липсата на всякакви доказателства, военно фашисткия политически съд го осъди на смърт.

И преди 7 години срещу 25 юлий, дванадесет часа през нощта, другаря Иван Кръстев, окован във вериги бива измъкнат от затворническата килия и поведен към бесилката.

Той крачи гордо и смело. Сам се качва на масата и след като нарушава свещеника и прокурора, сам слага въжето на врата си и извиква: „Аз знам защо умирам, но за всички нас има кой да отмъсти“.

Да ние отмъщаваме и ще отмъщаваме за Вас скъпи другари. Ние никога няма да забравим теб др. Ивански и скъпото народно дело за което ти се бори и геройски умря.

Ив. Драгоев

Тодор Петков-Андрей



Преди 5 години на 18 май 1944 г. загина, активният борец против фашизма и член на Окр. комитет на БРП (к) и пол. комисар на Шуменската въстаническа зона др. **Тодор Петков-Андрей**.

Още от млад включил се в работническото движение той взема участие като ученик в гр. Търговище и заради подчертаната му дейност бива изключен, но ученолюбивият младеж въоръжен с идеите на Маркс-Енгелс и Ленин не се отчайва нито спира до тук.

Онова което училището не може да му даде, той търси и добива по пътя на самообразованието Рядко младежи на неговата възраст са чели толкова упорито както той в годините след изключването му от гимназията. Но винаги е държал здрава връзка с Партията, която тъй много обичаше и даде живота си за нея. Не веднъж задържан и тормозен от полицията, нищо не бе в състояние да пречули неговата желязна воля. И веднага след обявяването на войната между Германия и СССР той е на пълно разположение на партията — заминава в София свързва се с др. от ЦК и пристигнали па-

рашутисти от СССР за организиране на партизански отряди у нас. Добре инструктиран се завръща в Шуменската зона и заработва най-активно за формиране на партизански отряди. И действително той добре изпълни до край своята задача. Създаде такива в Шумен, Търговище, Преслав, Н.Пазар. Той беше любимаца на всички партизани и, защото те виждаха в него истинския другар и патриот — ръководител.

Партизаните от Шуменската въст. зона на 18 май 1944 год. получиха най-тежката новина която посрещнаха с сътресение в душите си, че бай Андрей е загинал в бой с фашистките палачи.

Вечна слава на героя за на родна свобода Тодор Петков-Андрей.

Вл. Иванов

Списък на убитите антифашисти в борбата срещу фашизма

Вела Пеню Пискова от град Шумен, убита на 29 март 1925 год. в гр. Русе.

Гиню Иванов Писков от град Шумен, жив изгорен в София на 6 май 1925 год.

Август Димчо Попов от гр. Шумен, парашутист, разстрелян през 1942 год. в гр. София.

Иван Кръстев Ивански от с. Злокучен, Шуменско, обесен на 24 юли 1942 год. в гр. Плевен.

Коста Тодоров от с. Злокучен, партизанин, убит край гр. Шумен на 10 март 1944 год.

Крум Константинов Михайлов — земеделец, заместник прокурор, председател на градската дружба в Шумен, убит през събитията 1925 год.

Димитър Георгиев, земеделец, окръжен управител, убит през 1925 год.

Михаил Калъпов, земеделец, началник на трудовото бюро, известен земеделски деятел, убит през 1925 год.

Васил Йовчев от гр. Шумен, началник ДС Шумен, убит на 4 март 1946 година в с. Риш-Шуменско.

Васил Иванов от гр. Шумен, хвърлен в кладенец гара Самуил през 1925 год.

Веселин Петров Желев от гр. Шумен, пом. командир, убит на 6 април 1945 год. на фронта в Унгария.

Георги М. Дончев, партизанин, убит край Шумен през 1944 год.

Григор Степанович от СССР, партизанин, убит на 3 юни 1944 год.

Васил Кръстев Гайдов от с. Смядово, партизанин, убит на 3 юни 1944 год.

Иван Кръстев Гайдов от с. Смядово, партизанин, убит на 3 юни 1944 год. в с. Смядово.

Атанас Димитров Христов от с. Смядово, партизанин, убит на 3 юни 1944 год. в с. Смядово.

Вичо Димитров Христов от с. Смядово, партизанин, убит на 3 юни 1944 год.

Геро Атанас Геров от с. Смядово, партизанин, убит на 3 юни в с. Смядово.

Атанас Драганов Баев от с. Смядово, ятак, убит на 3 юни 1944 год. в с. Смядово.

Дони Йорданов Донеф от с. Риш, комунист убит на 3 дек 1944 год. в Югославия.

Васил Лазаров от с. Риш, ятак, убит край с. Риш на 3 дек. 43 год.

Димитър Василев от с. Риш, убит край с. Риш на 3 дек. 1943 год.

Димитър Каров от с. Риш, убит на 3 дек. 1943 год. край с. Риш.

Михаил Иванов от с. Риш, ятак убит на 3 дек. 1943 г. край с. Риш.

Геню Великов Баръмов от с. Смядово, партизанин убит на 3 юни 44 г.

Иван Ст. Атанасов, от с. Александрово, партизанин, убит на 3 дек. 43 год. край с. Риш.

Иван Стратилев от с. Александрово, ятак, убит на 3 дек. 43 г. край с. Риш.

Дони Петров Бежалов от с. Веселиново, комунист, убит през 44 г. в Югославия.

Кръстю Братоев от с. Риш, ятак, убит на 3 дек. 43 год.

Димо Пенчев, курсист от с. Езерца, разградско, одушен на погребите от фашистките палачи на 19 март 1933 г.

Мара Балева от с. Махалата плевенско, одушена на 19 март 33 год.

Цвята Кънчева, курсистка от с. Горни Дъбник, плевенско, одушена на 19 март 33 г.

Ангел Димитров, деловодител на БКП, убит при престрелка с фашистките палачи през 1925 год. в с. Ново-Янково.

Съвещание на младежките звена в ТКЗС Сключените договори за съревнование

На 24 май в с. Мадара се състоя околйско съвещание на представителите на младежките звена от ТКЗС в Шуменска околия. Присъстваха 120 души младежи, представители на Стопанските съвети на ТКЗС и секретарите на партийните организации в ТКЗС. Изнесен бе доклад от др. **Павел Аврамов**, завеждащ отряд „Трудова кооперативна младеж“ при ОК на СММ — Шумен по отчитане на първия етап от националното младежко съревнование в страната и специално за Шуменска околия. След изслушването на доклада, присъстващите зададоха въпроси във връзка с работата на младежите и младежките звена в ТКЗС. В изказванията пролича огромното значение, което има воденото съревнование между отделните младежки звена и съревнованието между отделните ТКЗС в околията.

За подобрене на работата в организационно и производствено отношение в младежките звена, съвещанието взема решения, в които се предвижда да бъдат изградени групи на СММ при ТКЗС в селата Злокучен, Александрово, Д-р Стамболски, до 20 юний т. г. За тая цел всички младежи в ТКЗС трябва да се завербуват за членове на СММ. Във Връзка с производствената дейност на младежите, дружествата на СММ в ТКЗС, трябва незабавно да изградят младежки звена, там където такива още не са образувани. За добрата работа на групите, необходимо е най-малко на 10 дни да се провеждат производствени съвещания с младежите от звената, като през месеците юни, юлий и август същите да се провеждат всяка седмица. По отношение на просветната дейност на младежите в ТКЗС, решено бе във всяко ТКЗС да се образува най-малко по един агротехнически кръжок, който ще провежда своите занимания веднъж на всеки 15 дни. Младежите от всяко ТКЗС трябва да се абонират за в. „Народна младеж“, като

то във всяко звено веднаж в седмицата се изнася политическа информация.

След приемането на решенията, представителите на младежите от ТКЗС в околията сключиха колективни договори за съревнование, за най-бързото и резултатно изпълнение на взетите решения. Младежите от ТКЗС с. Мадара обявиха съревнование на младежите от всички ТКЗС в околията и специално на с. Злокучен. Младежите от с. Ц. Брод обявиха съревнование също на всички ТКЗС от околията, като приеха съревнованието, обявено им от с. Мадара. Представителите на отделните дружества на СММ също се изказаха, че приемат обявеното съревнование. Подписани бяха договори между всички младежки звена и групи от ТКЗС в околията.

След приключване на съвещанието, младежите от ТКЗС с. Мадара разведоха из стопанството гостите, и устройха народна трапеза.

Да живее и крепне могщото движение за мир между народите от целия свят, начело с Великия Съветски съюз!

МАРА, ДИМО И ЦВЯТА

Близкото минало остави светли имена на смели и самоотвержени борци, но записа и черни страници, изпълнени с подли и жестоки убийства.

В борбата за по-щастлив живот са паднали и курсистите от Учительския институт в град Шумен — **Мара, Димо и Цвята**. И тримата са чеда на бедни селски родители. Мизерията на живота ги е залюляла в своята люлка още от малки. Но това не ги обезкуражава. Те твърдо вярват, че правдата рано или късно ще възтържествува. Те твърдо решават да се бият до край за нейното осъществяване.

Димо Пенчев Георгиев — роден в с. Езерец, Разградско на 18 септември 1910 г. Още от малък, сред лишения завършва основното си образование в родното си село. След като завършва гимназия, където е участвувал в кръжоци на учениците с прогресивни разбирания, той работи в солниците край Бургас. След отбиване на военната си тежба в ШЗО, той постъпва в Учительския институт в Шумен. Скоро бива организиран в БОНСС и работи неуморно.

Тук се сближава с прогресивни курсисти и курсистки, между които са Мара и Цвята.

Мара Балева е родена на 9 август 1911 год. в с. Махалата, Плевенско в бедно многодетно семейство. Още от малка се проявява като изключително будно дете. След като завършва гимназия в Плевен и Враца жаждата за просвета я довежда през 1933 год. в Учительския институт в град Шумен, където се сближава с Цвята Кънчева. Разбират се и работват за общото народно дело.

Цвята Кънчева е родена в с. Горни Дъбник, Плевенско.

В Учительския институт и тримата младежи се сближават и работят заедно в БОНСС. Стават любимци на всички в училище защото са честни, смели и защитници на истината. Всяка неправда беше повод за протести. Но техните прогресивни идеи са били неудобни на някои. Тайни агенти и проваждани души тръгват по следи им, за да ги погубят. Идва

черната дата 19 март 1933 год., когато набелязаните младежи Димо, Мара и Цвята биват погубени по най-жесток начин. В тоя ден, когато те отиват на Къошкьовите се срещат с един войник — провокатор, който по най-подъл начин ги подмамва и ги предава в ръцете на група офицери и подофицери в цивилни дрехи. Тримата биват хванати и откарани към местността Илчев баир. При мисълта, че никой няма да ги види озверените палачи започват жестоко да измъчват хванатите невинни жертви. След като се изморяват от побоя те вземат въжета и ги одушават по най-зверски начин, заедно с войника, от когото се страхували да не ги издаде.

И тъй завършва животът на тримата прогресивни младежи. Но тяхната трагична смърт е осветила още по-ярко пътя към истинската свобода, пътя към светлите върхове на културата.

Ц. ЦАНЕВА

Деня на младостта, силата и красотата

И тая година физкултурните тържества в Шумен се обвърнаха в спонтанна манифестация на младостта, силата и красотата, на готовността на нашата физкултурна младеж за труд и отбрана на нашата страна.

Събота вечерта физкултурниците поднесоха венци на паметника-костница на Свѣтския воин, Братската могила и паметниците на П. Волов, Ст. Караджа и Владимир Заимов. Същата вечер на площада пред общината се състоя голяма естрадна физкултурна продукция. Продукцията бе открита от хора на 4 тр. стр. област, който изпълни физкултурния марш. Представени бяха смесени ритмични упражнения от 36 септемврийчета от физкултурници от д-во „Пан. Волов“ и пирамида от физкултурници от д-во „Ангел Цанев“ при 4-та тр. стр. област.

С подобаваща тържественост и под бурните аплаудации на присъстващите, на трибуната стана раздаването на значките на първите кандидати, покрили всички норми от републиканския физкултурен комплекс „Готов за труд и отбрана“. От възвездането на комплекса през м. февруари миналата година до днес, шуменска околия излъчи 6,997 кандидати, които покриха общо 26,964 норми. Излъчени бяха и първите 17 носители на значката ГТО.

Естрадната вечер завърши с изпълняването на физкултурни нумера от септемврийчета, учащи се и физкултурници при физкултурните дружества „П. Волов“ и „Ангел Цанев“.

На 29 май, 9.30 часа сутринта, на площад „9 септември“ започна величественият физкултурен парад на младостта и красотата, с участието на над 5,000 физкултурници и физкултурнички в спортни облекла. Приветствия за празника поднесе представител на ВКФС, от началника на гарнизона др. Генерал-лейтенант М. Атанасов и председателя на Окол. комитет за физкултура и спорт др. Иван Жеков.

Точно в 10 часа, започна грандиозната физкултурна манифестация. В пясъчни и разнообразни спортни облекла, представяйки различните спортни дисциплини, младите шуменски физкултурници демонстрираха своите блякави постижения, своето твърдо решение: чрез физкултурата, към по-бързото изграждане на социализма в нашата страна. Септемврийчета, средношколци, работническа младеж, народни воители — всички те дадоха в манифестацията неоспоримо доказателство, че шуменските физкултурници, които миналата година бяха първенци в отпразнуването празника на физкултурата в страната, и тая година не са останали назад и са завоювали без-

спорни успехи в областта на физкултурата и спорта. Особено добре се представиха септемврийчетата, със своя макет изобразяващ героичната борба на българския народ против фашизма, трудоваците от 4 тр. стр. област, членовете на д-вото за Въздушен спорт, физкултурниците и волейболисти при физ. д-во „Пан. Волов“ и др.

След обед на игрището на мъжката гимназия се състояха, при стечението на хилядна публика физкултурни упражнения, и състезания. В 15 часа, др. Ген. лейтенант Марко Атанасов направи преглед и поздрави стоенето на игрището всички участници в игрите и състезанията. И тук най-добре се представиха в изпълнението на масов гимнастически номер 250-ях девойки от физкултурния колектив на Девическата гимназия, под ръководството на П. Георгиева и масовото упражнение, изпълнено от 500 септемврийчета от прогимназиите, под ръководството на М. Владель и М. Антонова. Ефектни бяха и ритмичните упражнения с топки, от 42 девойки от д-во „П. Волов“. Отличните постижения на шуменските гимнастици бяха демонстрирани от физкултурници и физкултурнички при д-во „П. Волов“, които изпълниха игри на висилка, успоредна и бом. Шуменските ловци представиха птичи лов, и залавяне на браконьер, един оригинален и

интересен номер. Особено добре и въпреки недостатъчната подготвеност на някои от участващите бе изпълнен номера „Масова спортна гимнастика“, с който нашите физкултурници, заедно с тия от Русе ще се представят на Националния преглед в София.

При още по-добрата техническа разработка и подготовка, на този физкултурен номер, нека се надяваме, че на 26 юний т. г., шуменските физкултурници ще завоюват в София едно от първите места, на Националния физкултурен преглед.

След привършването на физкултурните игри и състезания, се състоя футболен мач между отборите на „П. Волов“ и „Ангел Цанев“.

В околията

На 22 м. м. в околията бе тържествено отпразнуван празника на физкултурата. Физкултурни тържества се състояха в 18 пункта на околията, с участието на физкултурниците от всички села. Преди обед по пунктовете бяха проведени физкултурни манифестации, с участието на младежи септемврийчета и членовете на различните спортни дружества по места. След обед на тия пунктове се състояха големи физкултурни тържества, като бяха проведени масови упражнения, атлетически състезания, конни надбягвания, борби и др. На много места се проведеха състезания и по селския многобой и бяха покрили норми от комплекса ГТО. Между всички местни д-ва на СНМ в околията бе обявено съревнование за най-добра подготовка за отпразнуването на празника, за най-голям брой участващи младежи в състезанията, за най-добри постижения и др. На първо място в това отношение се представиха селата Дивдядово, Злоучен, Хитрино, Овчарово и др. Първенците от съревнованието ще бъдат наградени от Околийският комитет за физкултура и спорт с екипи, футболни топки и др.

Съдия изпълнител при Шуменски околийски съд

ОБЯВЛЕНИЕ № 145 49 год. Подписаният Станчо Ангелов, съдия изпълнител при Шуменския Околийски съд, обявявам, че от 2 юни до 16 юни т. г. до 17 часа включително в канцеларията ми в град Шумен ще се извърши продажба на недвижими имоти на Димитър Т. Люцканов от гр. Нови-Пазар за дълг към Ново-пазарската Популярна банка, а именно, 4/11 идеални части от непокритите недвижими имоти, находящи се в землището на с. Златна нива, Ново-пазарско от 148 дек. нива, 1 дек. лозе и 2/6 идеални части от двор с къща и сайвант от 4 дек. Продажбата е втора.

Желающите да купят горния имот могат да се явят всеки присъствен ден и час да преглеждат книгата, след като внесат законния залог и да наддават.

гр. Шумен, 31 май 1949 год.

Съдия изпълнител: Ст. Ангелов

Критика и самокритика

Ученическите музики трябва да се прочистят от бандити

Ние не знаем как става подбора на музиканти в ученическите музики, но случая с ученика, който носил хулигански позиви пътувайки с една агитка в село Митр. Симеон, ни дава основание да мислим, че този подбор става механически, и „по способности“. Нещо повече, доста способни младежи и девойки ангажирани в СНМ се отказват да свирят поради това, че са много организационно ангажирани и предоставят това дело на изключени от СНМ синчаги на враговете и какви ли не фашистки изтърсащи „свс способности“. Това идва да подсказва на определено грубо подценяване от страна на СНМ на културните прояви, за което Съюза на Народната младеж трябва да се замисли. Но ако там предстои нещо да се направи, то недопустимо е по нататък да се дава възможност на злостни врагове да авансират на това поприще. По дяволите „способностите“, щом като те 5 години след 9 септември служат за пъкленото дело на реакцията. Такива способности имаше и Хитлер и Мусолини, който искаше да минава за кинорежисьор, а Нерон с арфа в ръка огласяваше със своя лиричен тенор западения Рим.

Всички тези и много други способни изроди в човешката история народите ги „възнаградиха“ по заслуга. Всяко низкопоклонничество пред „способностите“ на враговете днес е недопустимо!

СНМ трябва да издири и поощри способните младежи на трудежите се, а училищните власти да се погрижат нашият народ да не бъде ентусиазиран от звуците на фашистки бандити „способни“ да свирят, но заедно с това и „способни“ на всякакви противонародни заговори. Крайно време е да се прегледа кой надува красивите медни инструменти!

ПРОЖЕКТОР

Недостойно държание

След постиженията, които бяха демонстрирани от шуменските физкултурници на игрището на мъжката гимназия, се игра футболен мач между отборите на „П. Волов“ и „А. Цанев“. Обаче, с недостойното си държание, някои играчи от „П. Волов“ извикаха справедливото възмущение на зрителите. Тяхната постъпка — побой над играч от „А. Цанев“ и контузиране на други двама, при това на един приятелски мач в деня на физкултурата, не може да се оправдае с нищо. За нея говори възмущението на нашата публика и факта, че футбол-

ния съдия се отказа да ръководи по-нататък играта. Нека съответните фактори и лица дадат справедливо наказание на провинилите се играчи — те го заслужават!

Хр. К.

Производствено съвещание в МТС

На 26 т. м. в Шуменската машино-тракторна станция се състоя производствено съвещание по приемането на плана за подметката, жетвата и вършитбата за шуменска и преславска околии. На съвещанието присъствуваха представители на 19 трудово-кооперативни земеделски стопанства и 2 държавни от двете околии. Бяха сключени нови производствени договори между МТС — Шумен и ТКЗС в селата Градище, Злоучен, Ц. Брод и Изгрев.

За срочното завършване ремонта на земеделския инвентар, необходим за прибирането на реколтата, работниците са решили до 10 юний да приключат с ремонта на всички вършачки, а до 5 юний с ремонта на сноповързачките и тракторите.

ANGEL VIDENOF

Şumnu kazası V. C. kısmı siyasi sekreteri

Vatan Cephesinin Şumende ve kazasında parlak zaferi

Halk şuraları ve mahkeme üyeleri seçimleri 1946 da olan son millet vekilleri seçimleri ile aradaki büyük nispet farkı Vatan Cephesinin daha büyük n fus kazandığını göstermektedir. Geçen seçimlerde kazada Vatan Cephesi oyların %64 ini aldığı halde şimdi kasabada seçmenlerin %90.6 sı, kazada %88 i reylerini VC listesine vermişlerdir. Bu netice emekçi halkın düşmanlarının zayıf agitatsiyasına kulak asmayarak onlara arkalarını çevirdiklerini ve halk düşmanlarının günden güne ordusuz general kaldıklarını gösteriyor. D. Voynikof, Dibiç, Tsarev brod, Ovçarovo, İliya R. Blaskovo, Varbak ve saire gibi koylerle kazada bir çok türk koylerine 9 eylülден sonra uzun zamanlar halk düşmanları çok tarafdamları var diye koşullar. Şimdi ise bu düşman yuvalarının bozulduğu

ehemmiyetli bir delildir. İşte böyle Trem obşinasında reylerin %99 ını Vatan Cephesi aldı. Keza Şumnu da bir çok kişiler tarafından mürteci ocağı sayılırken bu günkü netice Şumen emekçi halkının göksünü kabardacak bir durumdur. Kalabalık bir agitasiyon alayı Birlik siyasi VC teşkilatı, halk gençliği, bulgar halk kadınlar birliği a'zaları, eylülçüler, artistler, öğretmenler, ruhaniler, munevverler ve daha ziyade işçi ve köylü halk seçim kampanyasına yorulmak bilmez bir azimle atıldılar.

Onlar 15 mayıs seçimlerinde V.C. zaferini sağlamak için hakiki vatanseverlik aşkıyle harekete geçtiler ve başarılar gösterdiler. Herkes bu seçimlerin dahili ve harici büyük ehemmiyetini biliyor ve his ediyordu. Neticeyi bütün dünyadaki barış, demokrasi ve sosyalizm cephesinde dostlarımız gibi halkımızın düşmanları olan imperyalizim лагерindeki yeni harp kundakçıları da bekleyordu.

mes'ut ve güzel istikbaline oy verdiler. Bu seçimlerde kendi varlığını en muhtelif vasitalarla meydana çıkarmaya çalışan, korkutma ile, yalanla, yeni harp şayialarıyla halkımızın kalbinde şüpheler uyandırmak ve kendilerinin geri dönmek ümitlerini vermeğe çalışan reaksiya zavallı bir artık gibi kaldı. Girişilen sınıf mücadelesinde can çekismekte olan kulak, kapitalist artıkları son ümitlerini kaybettiler. VC Blagoef, Dimitrofun şanlı Bulgar Komunist partisinin onderliği sayesinde parlak bir zafer elde etti.

Artık halkın itimadını kazanmış olan halk şuraları sağlam esaslara dayanarak erkekçesine işe sarılıp halkın ihtiyaçlarını temin ve koylere elektrik kuvvetini vererek milletin refahını yükseltmek, beş senelik iktisat planını gerçekleştirmekle 15 mayısta aldıkları itimadı yerine getirmeleri beklenmektedir.

Yaşasın vatanımızın mustakbel kurucuları olan halk şuraları.

„İzgreve (Aydoğdu)da yeni hayat başlamış“ reportajın devamı gelecek sayıda basılacaktır.

Kazamızdaki emekçi halk yüksek siyasi şuur gösterdiler. Onlar mes'ut sosyalizm istikbaline, barışa, yeni harp kundakçılarına karşı, çocuklarının

Народен ПОДЕМ

Редакция и администрация
л. Д. Благоев 3 тел. 176
Годишен абонамент 300 лева.

Обявления: 30 лв. кв. см
и 20 лв. на дума

Др. Васил Коларов за ХРИСТО БОТЕВ

„Никой от нашите велики дейци от епохата на борбата за народно освобождение не се ползува с такава безгранична любов и не упражнява толкова неотразимо влияние върху младежта, както Христо Ботев.“

Обаянието от личността на Христо Ботев се предаде на поколенията след неговата героична смърт и продължава да се предава неотслабна по-нататък на новите поколения. Днес то е по-силно отколкото някога. Чрез всенародната обич и чрез възторга, който неговата личност, неговото дело и неговата саможертва извикват в младежта в течение вече на няколко поколения, Христо Ботев си завоюва първо място в пантеона на българската героика.

„Ботев бе един голям народен будител, водител и революционер, който не само беше на висотата на задачите на своето време, но и виждаше далеч в бъдещето на народа и на човечеството.“

Епохата на Ботев беше епоха на борбите на народите в Европа за национална независимост, епоха на националните революции.

Освобождението на българския народ от национално робство, извоюването на националната независимост, създаването и изграждането на свободна и независима българска държава — беше великата задача, на която Ботев посвети своите блестящи духовни дарби, своята необуздана титаническа енергия, своята грозна ненавист към грабителите и потисниците на народа и неудържим устрем към щастieto и свободата на трудещите се от всички страни.

В борбата за разрешението на тази задача на своето време Ботев пожертвува и живота си. Ботев е от плеадата на европейските революционери от средата на миналото столетие, в която блестят имената на Гарибалди и Мацини, на Мицкевич, Кошут и др.

„Христо Ботев бе най-яркото въплотение на борбата на българския народ през националното потисничество и гнет. Той виждаше в борбата на всички потиснати народи за освобождение и той разбираше нейното международно

значение в епохата на национално-освободителните борби.“

„Христо Ботев съедини в едно службата на своя народ с идеала за общочовешкото щастие, безкористния и саможертвен народен патриотизъм с прогресивния интернационализъм.“

Делата на Христо Ботев бяха вдъхнати от неговите велики народни цели и общочовешки идеали, те бяха едно с неговите помисления, думи и проповеди. Той запечата с кръвта си любовта си към родината и народа, вярата си в силите на трудещите се и предаността си към великия идеал за освобождение на човечеството от всяко потисничество и всяка експлоатация.

„Затова Ботев е тъй любим чаша нашата прогресивна народна младеж.“

Поздравявам сърдечно нашата работническа и земеделска демократична младеж, младежта впрегната в промишления, земеделски и интелектуален труд, и учаща се младеж, младежта, която се учи да брани нашата родина с оръжие в ръка, с празника на Христо Ботев. И й пожелавам да се вдъхновява от великия пример на Ботев и да работи с всеотдайност и саможертва за постигане на неговите завети и идеали.

Отечественият фронт, възглавяван от народния вожд Георги Димитров, продължава делото на Христо Ботев. Нека прогресивната демократическа младеж бъде твърда опора на Отечествения фронт и да върви начело при осъществяване на неговата програма на велики строежи и реформи.“

Ново техническо дружество

На 26 т. м. се учреди научно-техническо дружество в гр. Шумен, в което членуват инженери, архитекти, техници, рационализатори и изобретатели. Учредяването стана в салона на Популярната банка в присъствието на 100 души, с одобрението на всички присъстващи. Новото дружество ще приобщи силите си за изпълнение 5 годишния народостопански план и изграждане социализма в нашата страна.

А. С. ПУШКИН

(150 години от рождението на великия руски поет)

Александър Пушкин е родоначалникът на новата руска литература. Неговото творчество обогати руската култура с произведения с изключителна художествена сила. Великият поет отрази мислите и чувствата на напредничавите хора на своята епоха.

Пушкин е създател на руския литературен език, тъй като той се обърна към езика на народа и разбра, че художествената литература е национално дело. Пушкин е в очите на народа гениален поет възпял в пленителни стихове живота в страната, изобразил типични характери и показал неизчерпаемите богатства на руския език.

Отечествената война в 1812 г. оказа огромно влияние на развитието на руската литература в XIX век. Под впечатлението на събитията от 1812 г. израстваше Пушкиновото поколение.

Пушкин говореше за тази война като за „най-великото събитие в най-новата история“. Под влиянието на събитията от тази война укрепна и получи окончателен израз любовта на поета към родината. Той още повече обикна своя народ, защитил свободата и независимостта на отечеството. Пушкин се вдъхновяваше от храбростта, смелостта, готовността за самопожертвование, презрението към смъртта, свойствени за руските хора. Във всеки войник на Русия поетът виждаше герой, на когото целта е или да победи, или да падне в огъня на сражението.

Поетът се гордееше със своя народ, своята родина. Той рисува с ентузиазъм разгромяването на армиите на Наполеон и освобождението на Европа в резултат на бляскавите победи на руското оръжие. Знаменително е, че Пушкин отделя решителната роля, в победата от 1812 г. на народа. Поетът виждаше силата на руснаците преди всичко в патриотичното чувство на широките народни маси.

Пушкин казваше: „Не само можем, но и трябва да се гордеем със славата на своите прадеди, да не я уважаваме е срамно малодушие“.

Пушкин споделяше най-насъщните, най-горещите от стременията на народа — стремението към национална независимост, стремението към политическа свобода. В периода на крепостничеството Пушкин защитаваше свободата на личността. Поетът беше велик хуманист в най-добрия смисъл на тази дума, тъй като неговото творчество е преизпълнено според забележителното определение на видния руски

критик В. Белински „с безкрайно уважение към човека като към човек“.

Не по-малко значение за идейното развитие на Пушкин, освен войната в 1812 год., има движението на революционерите — декабристи. Пушкин бе в своето творчество идеолог и вдъхновен певец на декабристите. Заедно с декабристите той призоваваше към въстание против тираните:



Тираны мира! Трепещите!
А вы, мужайтесь и
внемлите.
Востаньте, падшие рабы!

(„Волност“)

Истинската любов към родината влечеше революционерите към борба за нейното освобождение и от чуждите завоеватели и от реакционните сили на царизма. По този начин, в представата на Пушкин понятията патриот и революционер се покриват. Любовта на самия Пушкин към родината бе органически свързана с борбата против крепостничеството, против самодържавния гнет.

В „Евгений Онегин“ — произведение, което отбелязва върха на пушкиновия реализъм — мисълта за родината е прекарана през представата за съвременността. Според оприделението на В. Белински, „Евгений Онегин“ е „енциклопедия на руския живот“. И действително Пушкин в „Евгений Оне-

гин“ даде поетическо отражение на цял исторически период от живота на руското общество от миналия век.

В „Борис Годунов“ както и в другите исторически произведения на Пушкин — в „Полтава“, „Медный конник“, „Капитанская дочка“ — темата за родината се разкрива в образите на миналото.

„... Кълна се в честта си — пише Пушкин в писмо до един от своите приятели — за нищо на света не бих искал да променя отечеството си, или да имам друга история, освен историята на нашите прадеди“.

Поетът обичаше Русия и историята на нейния народ, пълна със слава и героизъм. Той се обръща към историята на селското въстание под ръководството на Пугачов (XVIII век) и рисува образа на самия Пугачов като талантлив руски човек от народа.

Не е случайно, че именно Пушкин увековечи в художествени образи историческото дело на Петър I, великият преобразовател на Русия. В борбата за бъдещето на страната Полтавската битка имаше решаващо значение. Този подвиг на народа Пушкин възпя в поемата „Полтава“, като посвети най-хубавите страници на представянето на подема на народния дух, на ентузиазма на защитниците на отечеството. На Пушкин принадлежат незабравимите, останали класически военни сцени в „Полтава“ героичната поема за славата на руското оръжие.

В руския народ Пушкин виждаше неизчерпаеми творчески сили. С това се обеснява интересът на поета, който той е изпитвал в продължение на целия си живот към народното творчество.

В мрачното време на николаевската реакция Пушкин мечтае за братство на народите, които на-

селяват Русия, за това народите „като забравят разприте, ще се съединят в голямо семейство“.

Пушкин винаги проявяваше жив интерес към политическия живот и бит на Европа. Той възпяваше подтиснатите и борещите се за своето освобождение народи в света. Великият руски поет горещо съчувствуваше на национално-освободителното движение на гръцкия народ, искрено възмущение писа за народните движения в Испания и Италия.

Всички народи бяха равни пред лицето на Пушкиновата муза. Поетът възпява циганите, рисува техния бит и нрави, възхищавайки се от свободолюбието на тези вечни скитници. В „Капитанска дочка“ поетът рисува своеобразието на характера на уралските казаци и на башкирите. Пушкин един от първите в литературата отбеляза особеността на грузинския народ, храбростта и даровитостта на грузините. Руският поет се считаше за певец на многонационалната страна.

Пушкин бе безсилен пред всемогъщия царски деспотизъм и затова неговата съдба бе трагична: той загина в неравната схватка. Но неговите творения, наситени с хуманни идеи, възпяващи свободата на човешката личност, живеят. Радостната и жизнеутвърждаваща поезия на Пушкин в наше време става средство за възпитание в истинска човечност.

Любовта на милионите граждани на социалистическата страна към Пушкин е величественият „неръкотворен“ паметник, за който мечтаеше гениалният народен поет.

ХАДЖИ ДИМИТЪР

Христо Ботев

Жив е той, жив е! Там на Балкана,
потънал в кърви, лежи и пъшка
юнак с дълбока на гърди рана,
юнак във младост и сила мъжка.

На една страна захвърлил пушка,
на друга сабля, надвее строшена;
очи темнеят, глава се люшка,
уста проклинат цяла вселена!

Лежи юнакът, а на небето
слънцето спряно сърдито пече;
жътварка пее нейде в полето,
и кръвта още по-силно тече!

Жътва е сега... Пейте, робини,
тез тъжни песни! Грей и ти, слънце,
в таз робска земя! Ще да загине
и тоя юнак... Но млъкни, сърце!

Той, който падне в бой за свобода,
той не умира: него жалеят
земя и небе, звяр и природа,
и певци песни за него пеят...

Денем му сянка пази орлица
и вълк му кротко раната ближе;
над него сокол, юнашка птица,
и тя се за брат, за юнак грижи!

Настане вечер — месец изгрее,
звезди обсият свода небесен;
гора зашуми, вятър повее, —
Балканът пее хайдушка песен!

И самодиви в бяла премияна,
чудни, прекрасни, песен поемнат,
тихо нагазят трева зелена
и при юнакът дойдат та седнат.

Една му с билки раната върже,
друга го пръсне с вода студена,
трета го в уста целуне бърже, —
и той я гледа — мила, засмена!

„Кажми ми, сестро, де — Караджата?
Де е и мойта верна дружина?
Кажми ми, пък ми вземи душата, —
аз изкам, сестро, тук да загина!“

И плеснат с ръце, па се прегърнат,
и с песни хвъркат те в небесата, —
летят и пеят, дорде осъмнат,
и търсят духът на Караджата...

Но съмна вече! И на Балкана
юнакът лежи, кръвта му тече, —
вълкът му ближе лютата рана,
и слънцето пак пече ли — печел!